

متن پرسش

سلام علیکم: سپاسگزارم بابت پاسخ به سوال ۲۸۷۸۴، استاد فرمودید که هر ابعاد ائمه را باید در جای خود مد نظر قرار داد یعنی اینکه ائمه یکی از ابعادشان این است که جانیشان را به حضرت عزرائیل بدهند، مگر نفرمودید که حضرت عزرائیل مأمور کندن انسان‌ها از عالم مادی است و در شرایط دیگر در دنیا، وقتی ائمه هیچ تعلقی به عالم مادی ندارند این فعل حضرت عزرائیل معاذالله بی معنا نیست؟ و بنده اینطور برداشت کردم که ائمه در شرایطی هستند که خود جان افراد را نمی‌گیرند و اینکه خود جانیشان را به حضرت عزرائیل می‌دهند، سوال اینجاست پس چرا بعضی افراد موقع مرگ ائمه را می‌بینند و جان تسلیم می‌کنند با این تعریف که لحظه مرگ موقع کندن انسان است از عالم ماده و افراد با دیدن ائمه دل می‌کنند؟ و اینکه اگر حضرت عزرائیل عهده دار دل کندن انسان‌ها موقع مرگ و در شرایط دیگر دنیایی باشد، پس افرادی که توسل به اهل بیت علیه السلام می‌کنند و دل بستگی هایشان رفع می‌شود چگونه است؟ (با توجه به مثال ماه مبارک رمضان که فرمودید اگر حضرت عزرائیل قبل ظهر به دادتان نرسد دور از جان مثل ... غذا می‌خورید ولی افرادی با یاد و توسل به اهل بیت علیه السلام این اذیت شدن قبل ظهرشان برطرف می‌شود)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال نفس ناطقه‌ی انسان تا وقتی انسان زنده است تکویناً به بدن و عالم ماده تعلق دارد هرچند روحاً از دنیا کنده شده باشد. اینجاست که نور حضرت عزرائیل «علیه السلام» کمک می‌کند تا تکویناً هم توجه روح از بدن و عالم ماده منقطع شود. موفق باشید